

vt paucis dicam, ita institutos eruditosque, vt & opera & confilio aliorum, praesertim ciuium suorum, patriaeque commoda promouere possent.

** in *Alci-
biad. II.*
p. 227

** vid. *Sene-
ca Epist.*
CVI. in fin.

§. III. Atque tales omnino esse oportet, qui sapientum insigniri nomine volunt. De quibus & PLATONIS illud effatum, quo rebus publicis Philosophos praeesse, aut illorum rectores philosophiae se dare studio cupit, intelligendum est. Namque Philosophi nomine plane indignus est, qui non insimul est vir prudens. Aft prudens is demum est, eodem PLATONE ** auctore, qui sibi & reipublicae consulere potest: *Φρόνιμόν γε Φήσομεν*, inquit, *ἀποχεῶντα ξύμβουλον καὶ αὐτὸν αὐτῷ καὶ τῇ πόλει*: *prudentem dicemus, sibi & reipublicae consulere potentem ac validum.* Ad quam prudentiam comparandam litterae quidem conducunt, sed eae, quibus vera solidaque eruditio constat. Namque vt omnium rerum, sic litterarum quoque intemperantia laboramus, nec vitae, sed scholae discimus.* Quod in omnibus quidem, maxime tamen in Principibus est reprehendendum. Grauiusque adeo peccant, qui hoc verae sapientiae a ficta discrimen aut ignorantes, aut insuper habentes, aut illa quoque plane destitutos, aut hac imbutos ciuitatum rectores volunt.

§. IV. PITTACVS itaque & clementia, & iustitia, aliisque virtutibus, pariter ac sapientissimis effatis, boni Principis non minus ac viri sapientis exemplum posteris praebuit. Et eius quidem artis, quae explorare rite hominum mores, atque in latentes inquirere propensiones docet, eum non fuisse rudem, hoc ejus dictum testatur: *ἀρχὴν ἀνδρῶν δεικνύει*: *principatus virum declarat.* Ita sane est, haud raro qui viros bonos virtutisque deditos egregie mentiti sunt, postquam dignitatibus sunt ornati, muneribusque in republica admoti, latitantia torpentiaque mox produnt vitia, vt immutatos plane, saltem non eosdem amplius homines illos esse, nemo fere non credat. Nec ratio longius arcessenda, cum per se pateat. *In potestatibus*, inquit, ** in *Serm.* FRANCISCVS BACO DE VERVLAMIO, ** *licentia magna datur & Fidel. Cap. boni & mali.* Cum ergo antea quoque voluntas perpetrandi *XI. p. m. 41.* mala adsit, desit tamen facultas, aut metus obstat, facile homines